

de Boelelaan 1105, kamer 2D-40
Telefoon (020) 444.5322

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No. 2004/03/211

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van de heer [naam], appelland, tegen een besluit van de heer [naam],, examinator in de opleiding bedrijfswetenschappen aan de Faculteit der Economische Wetenschappen en Bedrijfskunde (verweerder), waarbij de beoordeling voor het Bedrijfseconomisch Practicum is vastgesteld op 7.

I. LOOP VAN HET GEDING

1. Op 20 juni 2003 heeft appelland het cijfer 7 behaald voor het Bedrijfseconomisch Practicum. Meteen daarna heeft hij zich gewend tot de examencommissie van de opleiding bedrijfswetenschappen, waarna tussen beiden een e-mailwisseling heeft plaatsgevonden. Daarna heeft appelland zich gewend tot het College van Beroep voor de Examens teneinde informatie te verkrijgen over de beroepsgang, waarna wederom een e-mailwisseling tot stand is gekomen. Om die reden wordt er van uitgegaan dat het beroep zelf, dat op 3 oktober 2003 per e-mail is ingekomen, toch tijdig is ingediend en dat, voor zover de indiening niet tijdig mocht zijn geweest, de overschrijding van de beroepstermijn verschoonbaar moet worden geacht.
2. Op 6 oktober 2003 is appelland, eveneens per e-mail, bericht, dat het beroep schriftelijk, getekend en per post moest worden ingezonden, waarna opnieuw een e-mailwisseling heeft plaatsgevonden met berichten van 7 oktober 2003, 4 november 2003, 29 november 2003, 1 december 2003, 8 december 2003, waarna appelland op 18 december 2003 zijn beroepschrift volledig per post heeft ingezonden, hetgeen aan appelland op 7 januari 2004 is bevestigd.
3. Diezelfde dag is aan de examencommissie van de opleiding bedrijfswetenschappen verzocht na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was.
4. Op 22 januari 2004 is van de examencommissie bericht ontvangen dat geen van beide partijen een minnelijke schikking als een reële mogelijkheid beschouwde. Op 23 januari 2004 is vervolgens het verweerschrift per e-mail ontvangen.
5. De op 27 februari 2004 geplande zitting van het college ter behandeling van het beroep is op verzoek van partijen vervallen, waarna het beroep is behandeld in een openbare zitting van het college van 26 maart 2004 waar beide partijen zijn verschenen.

II. FEITEN EN GESCHIL

Het bedrijfseconomisch practicum houdt in: het maken van een bedrijfsopdracht in groepsverband. De groep studenten wordt ingedeeld in een of meer teams met verschillende taken die tezamen de bedrijfsopdracht vormen.

Appellant heeft bezwaar tegen de beoordeling van het practicum omdat deze niet is geschied overeenkomstig de vooraf bekend gemaakte normen. Een en ander, zo stelt appellant en wordt door verweerder niet ontkend, is bij de aanvang van het college zowel schriftelijk als mondeling door verweerder bekend gemaakt. Volgens de bekendmaking valt de normering uiteen in (1) de inzet van de student, die per student wordt beoordeeld, (2) de bijdrage aan het team, eveneens per student beoordeeld, (3) de methodologische aanpak en kwaliteit van de rapporten, die per team wordt beoordeeld en tenslotte (4) de beoordeling van het adviesrapport door de opdrachtgever, hetgeen per groep wordt beoordeeld. De vier genoemde aspecten tellen in gelijke mate mee in de beoordeling. Appellant is het niet eens met de cijfers voor de onderdelen 2 en 4, te weten de bijdrage aan het team en de methodologische aanpak. Hij acht de beoordeling voor de bijdrage aan het team te laag, omdat hij zijns inziens goed met het team heeft samengewerkt. Voor het onderdeel methodologische aanpak heeft hij een ander cijfer gekregen dan de overige teamleden, hoewel volgens de normering de studenten een gelijke beoordeling zouden ontvangen. Daarnaast is hij van mening dat de verweerder een onjuiste becijfering heeft gebruikt omdat diens beoordeling in ZG, G, M en MM afwijkt van in de in Nederland gebruikte cijfers van 1 t/m 10 (ZG kwam – voor alle studenten – overeen met een acht). Aanvankelijk had appellant tevens beroep ingesteld tegen een gedraging van verweerder jegens hem, maar dat beroep is tijdens de zitting ingetrokken.

Verweerder erkent dat hij is afgeweken van de vooraf bekend gemaakte groepswaardering. De groep was zo klein dat individuele beoordeling mogelijk was. Volgens verweerder verdient een individuele beoordeling onder alle omstandigheden de voorkeur, maar bij grote groepen is een volledig individuele beoordeling niet meer mogelijk.

Verweerder stelt voorts dat hij met betrekking tot de bijdrage aan het team, gehoord de teamleiders, tot het oordeel gekomen dat appellant aan het overwinnen van de moeilijkheden bij de uitwerking geen wezenlijke bijdrage heeft geleverd; zijn bijdrage in het rapport is beschrijvend van aard en niet analyserend, hetgeen ook is bevestigd door de ingewonnen informatie. Het cijfer is daarom neerwaarts bijgesteld.

Tenslotte stelt verweerder in principe het cijfer 10 niet te geven. De door hem gegeven beoordelingen en de vertaling daarvan in cijfers zijn voor alle studenten hetzelfde geweest.

III. MOTIVERING

1. Het beroep van appellant is achtereenvolgens gericht tegen de beoordeling van zijn teambijdrage, het cijfer voor het onderdeel methodologische aanpak en kwaliteit van het rapport en tenslotte de door verweerder gebruikte beoordelingsnormen. Het college stelt vooraf vast dat een examinator bij zijn beoordeling in vrijheid tot zijn oordeel kan komen, mits vast staat dat de beoordeling zorgvuldig is gebeurd. Slechts wanneer aannemelijk is dat bij de beoordeling niet de vereiste zorgvuldigheid in acht is genomen, kan vernietiging van de beoordeling plaatsvinden.
2. Met betrekking tot het beroep tot de beoordeling van de teambijdrage is uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting het college niet gebleken dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld. Verweerder heeft expliciet en gemotiveerd aangegeven hoe hij tot zijn oordeel is gekomen, terwijl appellant in zijn beroep daartegen geen ander bezwaar heeft ingebracht dan dat hij zijns inziens goed met het team heeft samengewerkt. Het college volgt appellant derhalve niet in zijn stelling dat de voor dit onderdeel gegeven beoordeling niet in stand zou kunnen blijven.

3. Met betrekking tot het onderdeel methodologische aanpak is verweerder, zoals appelland onweersproken heeft gesteld, afgeweken van de bij de aanvang van het onderdeel bekend gemaakte beoordelingsnormen, terwijl de door verweerder gehanteerde wijziging niet bekend is gemaakt. Gelet op het bepaalde in artikel 7.10 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, waarin het tentamen wordt omschreven als "een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de examinandus", moet aan verweerder worden toegegeven dat een individuele beoordeling verre de voorkeur verdient boven een groepsbeoordeling. Dit neemt niet weg dat evenzeer een vooraf bekend gemaakte beoordelingsnorm moet worden gevolgd. Verweerder had zijn op zich juiste besluit om individueel in plaats van als groep te beoordelen ook vooraf aan de deelnemende studenten bekend horen te maken. Nu dit niet is gebeurd, laat het college de wel bekend gemaakte normering het zwaarste wegen, nu daarmee de rechtszekerheid gemoeid is. Het college is derhalve van oordeel dat met afwijken van de eerder bekend gemaakte wijze van normeren niet de vereiste zorgvuldigheid in acht is genomen, zodat de beoordeling van dit onderdeel niet in stand kan blijven.
4. Met betrekking tot de becijfering is het college van oordeel dat het van primair belang is dat de gegeven beoordeling van een tentamen voor de deelnemende studenten op gelijke wijze tot stand komt. Verweerder heeft een schriftelijke beschrijving van zijn oordeel gegeven en kent later aan die beschrijving een cijfer toe dat niet overeenkomt met de verwachtingen van appelland. Verweerder is echter vrij in de wijze waarop hij zijn oordeel kenbaar maakt, mits dit zorgvuldig gebeurt en voor alle studenten gelijk is. Appelland heeft niet aannemelijk gemaakt dat zulks niet is gebeurd. Derhalve zijn er naar het oordeel van het college geen redenen tot vernietiging van de wijze van beoordeling.

IV. UITSPRAAK

Het college verklaart het beroep

1. ongegrond, voor zover het is gericht tegen de vaststelling van het cijfer aan de teambijdrage,
 2. gegrond voor zover het is gericht tegen de beoordeling van de methodologische aanpak en kwaliteit van het rapport,
 3. ongegrond voor zover het is gericht tegen de door verweerder gebruikte wijze van beoordeling,
- en bepaalt dat het cijfer opnieuw wordt vastgesteld met inachtneming van de uitspraak.

Aldus gedaan op 8 april 2004 door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, dr. J. Bulthuis, prof. dr. A.P. Hollander, en ondertekend door voorzitter en secretaris

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter,

mr. M.A. Daniëls,
secretaris